

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 mai 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

 judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2016 în cauza penală privindu-l pe

Ghilaș Sevastian Nicolae, născut la 05 iunie 1991, originar din s.Pereni, r-nul Rezina, domiciliat în mun.Chișinău, str.Uzinelor 47.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 22.10.2014 - 28.05.2015;
2. Instanța de apel: 16.06.2015 - 12.02.2016;
3. Instanța de recurs: 11.04.2016 - 24.05.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 28 mai 2015, Ghilaș Sevastian a fost condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale, fără privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Ghilaș Sevastian, la 27 iunie 2014, ora 19.30, în timp ce se deplasa cu automobilul de model „Citroen Berlingo”, cu n/î IL BC 274, la intersecția str.Ismail cu str.Avram Iancu din mun.Chișinău, nu a manifestat prudență sporită la trafic, și anume nu a ținut permanent seama de totalitatea factorilor ce caracterizează condițiile rutiere, prin ce a încălcat pct.11 lit.f) din Regulamentul circulației rutiere, care prevede că, „conducătorul de vehicul, înainte de plecare și în timpul deplasării, este obligat, să cedeze trecerea pietonilor la trecerile pentru pietoni cu circulația nedirijată. În cazul în care înaintea trecerii pentru pietoni s-a oprit sau a redus viteza vreun vehicul, conducătorii altor vehicule care se deplasează pe benzile alăturate pot continua deplasarea numai asigurându-se că în fața vehiculului menționat nu sînt pietoni”, pct.45.1) și 2) din Regulament care indică că, „conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținînd permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; d) situația rutieră, dar, în cazul în care limita vizibilității apar obstacole care pot fi observate de

conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească pentru a nu pune în pericol siguranța traficului”, precum și pct.46 din același Regulament care prevede că, „conducătorul de vehicul trebuie să manifeste prudență sporită și, în caz de necesitate, să reducă viteza pînă la limita care i-ar asigura securitatea circulației sau chiar să oprească, în cazurile în care se deplasează pe lîngă: a) copii, persoane de vîrstă înaintată, precum și persoanele cu semne evidente ce invalidate; b) microbuze și autobuze în staționare, semnalizate prin semnul distinctiv 5”, în rezultatul căruia a comis tamponarea pietonului Grigorescu Irina, care se deplasa regulamentar pe trecerea de pietoni, cauzîndu-i din imprudență, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2072/D din 03.09.2014, vătămări corporale medii.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale, cu aplicarea pedepsei complementare sub formă de privarea dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 an, deoarece instanța dînd o apreciere justă probelor, la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art.61, 65 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2016, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului.

Instanța de apel a constatat că judecata s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, iar probele administrate sînt suficiente pentru a constata că fapta există și constituie infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal.

Astfel, instanța a indicat că, pînă la începerea cercetării judecătorești inculpatul a declarat că recunoaște săvîrșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, cererea inculpatului fiind admisă prin încheierea primei instanțe.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a conchis că este una echitabilă, la aplicarea căreia s-a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale prevăzut de art.7, 61, 75 Cod penal, de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvîrșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv, a recunoscut vina și s-a căit în cele comise, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, solicitînd judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, astfel pedeapsa stabilită de prima instanță, fiind într-un raport rezonabil cu fapta comisă și scopul sancțiunii penale, nefiind stabilite circumstanțe ce ar servi temei de aplicare în privința acestuia a unei pedepse mai aspre cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pentru fapta comisă.

Prin urmare, instanța de apel a respins ca nefondate argumentele invocate în apel referitor la blîndețea pedepsei în raport cu fapta comisă, deoarece scopul pedepsei penale este de a aplica măsuri suficiente pentru a asigura corectarea și reeducarea vinovatului în vederea preîntîmpinării neocomiterii pe viitor a unor infracțiuni.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocînd temeiurile prevăzute la art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță, în partea stabilirii pedepsei inculpatului, invocînd că instanțele nu au ținut cont de legea materială și

procesuală, aplicînd inculpatului o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale, sub limita minimă prevăzută de lege; - instanțele la stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 100 unități convenționale nu au ținut cont de prevederile art.64 alin.(3) Cod penal, care stipulează expres că mărimea amenzii pentru persoanele fizice este de la 150 unități convenționale și de pct.34 al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.13 din 16.12.2013 cu privire la aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală.

6. Judecînd recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că acesta urmează a fi admis, casată decizia instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei, din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Conform art.414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel numai în cazurile prevăzute de această normă legală.

Reieșind din textului recursului, rezultă că autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului S.Ghilaș și critică hotărîrile instanțelor de fond referitor la individualizarea pedepsei, care a fost aplicată contrar prevederilor legale sub limita minimă prevăzută de lege.

La acest capitol Colegiul penal constată că, instanța de apel, verificînd legalitatea sentinței sub aspectul invocat de procuror, s-a pronunțat pur formal și superficial asupra motivelor apelului referitor la eroarea comisă de prima instanță la stabilirea pedepsei inculpatului.

Colegiul penal constată că motivarea deciziei instanței de apel la acest capitol nu corespunde cu circumstanțele cauzei. Potrivit materialelor dosarului, nu rezultă că cauza s-a examinat pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, că inculpatul ar fi depus vreo cerere în acest sens și că aceasta ar fi fost admisă prin oarecare încheiere a primei instanțe, iar conform procesului-verbal al ședinței de judecată la faza stabilirii cercetării judecătorești, instanța a dispus examinarea cauzei în procedură generală (f.d.99).

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel la judecarea apelului procurorului a comis o eroare de drept care, conform art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, se consideră temei de casare a deciziei pronunțate, deoarece se referă la procedura de motivare a soluției instanței de apel și la individualizarea pedepsei, și care nu poate fi corectată de instanța de recurs, deoarece soluționarea acestora țin de desfășurarea legală a procedurii de judecată în instanța de apel.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, în cazul în care instanța de recurs constată erori de drept ce sînt temei de recurs și acestea nu pot fi corectate de instanța de recurs, aceasta dispune casarea hotărîrii atacate și rejudecarea cauzei de către instanța a cărei hotărîre se casează.

În procesul rejudecării cauzei instanța de apel urmează să țină cont de argumentele formulate în apel și cele expuse în prezenta decizie, să înlătore omisiunile admise și să pronunțe o hotărîre legală și întemeiată, în strictă conformitate cu prevederile art.417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2016 în privința lui Ghilaș Sevastian și dispune rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac, publicată integral la 15 iunie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun